

สถานการณ์การค้ากับความผูกพันของข้อตกลงภายใต้ FTA

สถานะของการจัดทำเขตการค้าเสรี

ปัจจุบันประเทศไทยตกลงเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA) กับ 8 ประเทศ และ 2 กลุ่มประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา จีน อินเดีย บาหลีเรน และเปรู

โดย 2 กลุ่มประเทศ ได้แก่ กลุ่มอนุทวีปรอบอ่าวเบงกอล หรือบีมสเทค (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation : BIMST-EC) ประกอบด้วย ประเทศบังกลาเทศ อินเดีย พม่า ศรีลังกา ภูฏาน และเนปาล และกับอีกกลุ่มได้แก่ สมาคมการค้าเสรียุโรปหรือเอฟตา (European Free Trade Association : EFTA) ซึ่งกลุ่ม EFTA ประกอบด้วย ประเทศไอซ์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ และลิกเตนสไตน์

สำหรับความตกลง FTA ที่เจรจาเสร็จสิ้นและลงนามความตกลงโดยเริ่มมีผลบังคับใช้ตามกรอบความตกลงไปแล้วมี 4 ประเทศ มีดังนี้

1. ประเทศออสเตรเลีย ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการเปิดเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement : TAFTA) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548

2. ประเทศนิวซีแลนด์ ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีไทย-นิวซีแลนด์ (CEP : Thailand-New Zealand Closer Economic Partnership) เริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2548

3. FTA ไทย-จีน เปิดเสรีภายใต้กรอบความตกลงอาเซียน-จีน เป็นสินค้าเฉพาะในกลุ่มผักและผลไม้ ตามพิกัดสินค้า 07-08 ทุกรายการ (รวม 116 รายการ ตามพิกัดศุลกากร 6 หลัก) ลดเหลือร้อยละ 0 ให้เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 ซึ่งมีกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดโดยเกณฑ์การใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained)

ส่วน FTA ระหว่างอาเซียน-จีน ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ASEAN-China Free Trade Agreement : ACFTA) ซึ่งได้เคยมีการเปิดการค้าเสรีมาก่อนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 เฉพาะเพียงในกลุ่มสินค้าเกษตรภายใต้พิกัด 01-08 แต่สำหรับความตกลงที่เสร็จสิ้นทุกรายการสินค้า เริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2548

4. FTA ไทย-อินเดีย (Thailand-India Free Trade Agreement : TIFTA) ทั้งนี้การเจรจายังไม่เสร็จสิ้นทั้งหมด แต่ได้มีการตกลงให้ปรับลดพิกัดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าบางส่วนเพื่อเร่งลดภาษี (EHP: Early Harvest Program) เหลือเป็นอัตราร้อยละ 0 ไปแล้ว โดยครอบคลุม

สินค้าในเบื้องต้นจำนวนเพียง 82 รายการ เริ่มใช้มาตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 ซึ่งจะทยอยลดไปจนถึงวันที่ 1 กันยายน 2549 ให้เหลือเป็นศูนย์

ส่วนประเทศที่เหลืออีก 4 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา บาห์เรน และ เปรู ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2549 โดยจะตามมาอีกทั้ง 3 ประเทศ สำหรับอีก 2 กลุ่ม คือ บิมสเทค และเอฟตา ตามแผนการเจรจาต้องการให้เสร็จสิ้นภายในปี 2549-2550 เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม การเตรียมลงนามตามกรอบความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับประเทศญี่ปุ่นกำหนดเดิมคือในวันที่ 3 เมษายน 2549 นั้น ได้เลื่อนออกไปตามความจำเป็นทางการเมืองที่มีการประกาศยุบสภาไปเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549 คาดว่าหากทุกอย่างมีความเรียบร้อยและได้รับรัฐบาลชุดใหม่การลงนามน่าจะสามารถกำหนดใหม่ได้ภายในปี 2549 นี้

การเจรจาเขตการค้าเสรีนอกจากจัดทำกับประเทศคู่ค้ารายประเทศซึ่งเป็นแบบทวิภาคีดังกล่าวแล้ว ไทยยังมีการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีภายใต้กลุ่มอาเซียนอีก 3 ประเทศ หรือที่เรียกว่า อาเซียน+3 ได้แก่ FTA ระหว่าง อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น และ อาเซียน-เกาหลี

นอกจากนี้ ยังมีประเทศซึ่งกำลังเตรียมการที่จะเจรจาและอยู่ระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำ FTA เพิ่มเติมอีก อาทิ ประเทศแอฟริกาใต้ แคนาดา ชิลี และ เม็กซิโก

สถานการณ์การค้าปี 2548 กับประเทศคู่ค้า FTA และแนวโน้มปี 2549

การค้าโดยรวมของไทยกับตลาดโลกปี 2548 มีมูลค่ารวม 9,192,677 ล้านบาท เป็นมูลค่าการส่งออกจำนวน 4,436,676 ล้านบาท เป็นปีที่เกิดการขาดดุลการค้าสูงถึง 319,325 ล้านบาท เป็นมูลค่าการนำเข้าจำนวน 4,756,001 ล้านบาท แม้ว่าการส่งออกยังเพิ่มขึ้นจากปี 2547 ถึงร้อยละ 15 คือในปี 2547 มีมูลค่าการส่งออกจำนวน 3,874,824 ล้านบาท โดยมียอดเกินดุลการค้าประมาณ 74,000 ล้านบาท โดยประเทศคู่ค้ารายใหญ่สำคัญของไทย ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และจีน ตามลำดับ

การค้าที่เกิดภาวะขาดดุลเป็นผลเนื่องมาจากได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมันตลาดโลกที่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่องเมื่อในประเทศต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าทุน ทำให้มูลค่าการนำเข้ารวมปี 2548 เพิ่มขึ้นร้อยละ 25 จากปี 2547 โดยเป็นมูลค่าการนำเข้าน้ำมันสูงขึ้นถึงร้อยละ 61 รวมถึง การนำเข้าเครื่องจักร ทองคำ เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก ซึ่งแต่ละรายการล้วนต่างมีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละ 30

อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าสำคัญในปี 2548 มีหลายรายการที่สามารถขยายตัวได้สูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา ได้แก่ กลุ่มรถยนต์และอุปกรณ์ เม็ดพลาสติก คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ เหล็กและเหล็กกล้า เป็นต้น

โดยประเทศคู่ค้าในกลุ่มที่ไทยเปิดเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีด้วยนั้น ปรากฏว่าหลายประเทศไทยยังเป็นฝ่ายเสียดุลการค้าอยู่มาก ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น จีน เอฟตา บิมสเทค ออสเตรเลีย และบาห์เรน ตามลำดับ

การค้าไทยปี 2548 กับประเทศคู่ค้าที่จัดทำเขตการค้าเสรี

มูลค่า : ล้านบาท

ประเทศ	มูลค่าการค้า	การนำเข้า	การส่งออก	เกินดุล (ขาดดุล)
รวมทุกประเทศกับทั่วโลก	9,192,677	4,756,001	4,436,676	(319,325)
อาเซียน (ASEAN)	1,835,910	870,142	965,768	95,626
ญี่ปุ่น	1,653,818	1,048,236	605,582	(442,654)
สหรัฐอเมริกา	1,032,534	349,437	683,097	333,660
จีน	817,036	448,991	368,045	(80,946)
ออสเตรเลีย	187,950	130,576	127,376	(3,200)
อินเดีย	127,376	51,163	61,202	10,039
นิวซีแลนด์	31,088	10,182	20,906	10,724
บราซิล	7,437	4,773	2,664	(2,109)
เปรู	3,601	1,794	1,807	13
กลุ่มอนุทวีป (BIMST-EC)	239,158	124,835	114,323	(10,512)
สมาคมการค้าเสรียุโรป (EFTA)	89,039	57,820	31,219	(26,601)

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์,

: สำนักพัฒนาและส่งเสริม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

การค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่น

ปี 2548 ญี่ปุ่นเป็นประเทศคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย โดยฝ่ายไทยเสียเปรียบดุลการค้าเรื่อยมา ในปี 2548 ไทยเสียดุลให้ญี่ปุ่นสูงถึง 442,654 ล้านบาท นับเป็นการขาดดุลเป็นอันดับหนึ่งจากการขาดดุลกับแต่ละประเทศ เนื่องจากไทยนำเข้าจากญี่ปุ่นมากที่สุดในสินค้ากลุ่มเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติกผลิตภัณฑ์โลหะ และเศษโลหะ ขณะที่ไทยสามารถส่งออกไปญี่ปุ่นเป็นมูลค่าที่สูงขึ้นเช่นกันแต่ยังเป็นมูลค่าต่ำกว่าการนำเข้า

การจะเปิดเสรีกับประเทศญี่ปุ่นน่าจะเป็นช่องทางช่วยให้เกิดการส่งออกที่เพิ่มขึ้น เพราะการจัดทำ FTA จะมีการปรับลดอัตราภาษีและอุปสรรคกีดกันทางการค้าลง

การค้าระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาประเทศคู่ค้าสำคัญอันดับสองของไทยในปี 2548 มูลค่า 1,032,534 ล้านบาท เป็นการส่งออกจำนวน 683,097 ล้านบาท ส่งออกปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 10

จากปี 2547 โดยไทยยังเป็นฝ่ายเกินดุลจำนวนมากถึง 333,660 ล้านบาท จากสินค้าในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า และ อัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งมีการขยายตัวมากที่สุด

สหรัฐอเมริกาเป็นตลาดส่งออกรายใหญ่อันดับหนึ่งของไทย โดยการส่งไปสหรัฐฯ ในช่วง 4 ปี (2545-2548) มีมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยประมาณ 6 แสนล้านบาท โดยเฉพาะอัญมณีและเครื่องประดับซึ่งไทยมีศักยภาพในการแข่งขันสูงจึงเห็นอัตราขยายตัวมากขึ้นต่อเนื่อง น่าจะเป็นกลุ่มที่ได้รับประโยชน์มากขึ้นเมื่อมีการจัดทำ FTA

การค้าระหว่างไทยกับจีน

ประเทศจีนคู่ค้าสำคัญอันดับที่สามของไทยมีมูลค่าปี 2548 จำนวน 817,036 ล้านบาท เป็นการส่งออกจำนวน 368,045 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 29 จากปี 2547 เนื่องจากจีนเป็นตลาดขนาดใหญ่ของโลกและมีความต้องการบริโภคสูงขึ้นตามการเติบโตอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจ โอกาสการส่งออกสินค้าไทยไปตลาดจีนจึงมีมากขึ้น

ภายใต้กรอบ FTA อาเซียน-จีน อาจมีผลให้ไทยต้องขาดดุลมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า เหล็กและผลิตภัณฑ์ และเครื่องจักร เนื่องจากจีนมีความได้เปรียบราคาจำหน่ายสินค้าต่ำกว่าทำให้การนำเข้าของไทยเพิ่มขึ้นในปี 2548 ส่งผลให้การขาดดุลจาก 43,854 ล้านบาท เป็น 80,946 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 85

การค้าไทยกับคู่ค้า FTA อื่น ๆ

นอกจากการค้าของไทยกับ 3 ประเทศรายใหญ่ข้างต้น การค้าระหว่างไทยกับประเทศอินเดีย นิวซีแลนด์ และเปรู เป็นประเทศที่ฝ่ายไทยมีมูลค่าการค้าเป็นแบบเกินดุลและสูงขึ้นมาก นับเป็นผลในด้านบวกจากการทำ FTA เพราะจากที่ไทยเคยเป็นฝ่ายขาดดุลให้แก่อินเดียจำนวน 9,099 ล้านบาท เมื่อปี 2547 แต่ในปี 2548 หลังทำ FTA ไทยสามารถกลับมาเป็นฝ่ายเกินดุลอินเดียจำนวน 10,039 ล้านบาท โดยส่งออกได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67

ส่วนนิวซีแลนด์ฝ่ายไทยเกินดุลมากขึ้นเช่นเดียวกันจาก 3,674 ล้านบาท เมื่อปี 2547 เป็นเกินดุล 10,724 ล้านบาท ในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 192

นอกจากรถยนต์และส่วนประกอบ ซึ่งเป็นสินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปยังประเทศเหล่านี้ สินค้าอุตสาหกรรมพื้นฐานสำคัญอีกรายการหนึ่ง คือ เม็ดพลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก

แนวโน้มการค้าปี 2549

ปี 2549 คาดว่าปริมาณการนำเข้ามีแนวโน้มปรับลดลงขยายตัวประมาณร้อยละ 4.1 จากปี 2548 ที่ขยายตัวสูงร้อยละ 8.6 ตามผลที่กระทรวงพาณิชย์ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการในการใช้มาตรการบริหารการนำเข้ามาตั้งแต่เมื่อกลางปี 2548 ในกลุ่มสินค้าสำคัญคือ น้ำมันดิบ เหล็กและเหล็กกล้า เครื่องจักรและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ และ เคมีภัณฑ์ ขณะที่การส่งออกจะขยายตัวได้ทั้งในตลาดหลักและตลาดใหม่ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น

และสหภาพยุโรป โดยเฉพาะกับประเทศคู่ค้าเจรจาที่เปิดเขตการค้าเสรีซึ่งช่วยปรับลดภาษีอุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีลง เช่น ประเทศจีน และอินเดีย

ทั้งนี้ ประเมินการภาวะเศรษฐกิจปี 2549 การขยายตัวอาจชะลอตัวลง ซึ่งทางธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอีกหลายสถาบันปรับลดประมาณการค่า GDP จากร้อยละ 4.7-5.7 เป็นร้อยละ 4.5-5 นั้น เนื่องจากมีหลายปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อทิศทางการค้าของประเทศได้มาก นับตั้งแต่ เรื่องราคาน้ำมันตลาดโลกที่ยังผันผวนทรงตัวในระดับสูง 50-60 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ตามความกังวลหลังการคว่ำบาตรประเทศอิหร่านผู้ผลิตและส่งออกน้ำมันรายใหญ่อันดับ 2 ของโลกเรื่องการห้ามผลิตนิวเคลียร์ของคณะตรวจสอบโครงการนิวเคลียร์แห่งสหประชาชาติ ความต้องการน้ำมันเพิ่มของจีนและอินเดีย ไปจนถึงการปรับอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ภาวะเงินเฟ้อ และความไม่สงบทางการเมืองที่อาจยืดเยื้อ มีผลต่ออัตราการเติบโตของเศรษฐกิจให้การขยายตัวชะลอลง เมื่อกระทบความเชื่อมั่นในการลงทุนและการบริโภคลดลง ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การค้าของประเทศให้แนวโน้มเปลี่ยนไปในทิศทางข้างลงได้

อย่างไรก็ตาม หากบ้านเมืองเกิดความสงบเร็วขึ้น และโครงการเมกะโปรเจกต์ดำเนินการไปตามแผนงานลงทุนที่ชะลอไว้ด้วยเงินลงทุนประมาณ 1.5 แสนล้านบาท ซึ่งน่าจะเกิดผลดีต่อภาวะเศรษฐกิจต่อเนื่องไปถึงสถานการณ์การค้าให้มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามด้วย

ความผูกพันและความร่วมมือตามข้อตกลงภายใต้ FTA

กรอบการเจรจาเปิดการค้าเสรีครอบคลุมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจทุกด้านและความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการค้า เช่น พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และนโยบายการแข่งขัน เป็นต้น รวมถึงจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการค้าระหว่างกัน การจัดอบรมและสัมมนาทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคลากรทั้งสองประเทศ โดยการเจรจาจะแบ่งข้อตกลงออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. เปิดเสรีด้านการค้าสินค้า
2. เปิดเสรีด้านบริการและการลงทุน

ทั้งนี้ ข้อตกลงตามกรอบความตกลงการเปิดเขตการค้าเสรีแบบทวิภาคีกับแต่ละประเทศซึ่งลงนามแล้วนับเป็นสนธิสัญญาที่เป็นพันธกรณีผูกพันซึ่งกันและกันระหว่างคู่สัญญาต้องถือปฏิบัติ ซึ่งหากคู่สัญญาฝ่ายใดไม่ทำตามข้อตกลงที่ให้ไว้ นับเป็นความผิดตามกฎหมายถึงต้องชดเชยค่าเสียหาย อย่างไรก็ตาม จะมีข้อบทกำหนดไว้ให้ระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสมีการประชุมทบทวนข้อตกลงต่าง ๆ กันทุก ๆ ปี หรือตามที่จะมีการระบุไว้ ความผูกพันทางการค้าตามข้อตกลงรายประเทศที่ลงนามและมีผลใช้บังคับแล้ว มีดังนี้

(1.) ข้อผูกพัน ตามความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย สรุปดังนี้

1.1 เริ่มมีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม 2548

1.2 การลดภาษีสินค้า

- ฝ่ายไทย ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ในวันที่ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ ประมาณร้อยละ 49 ของรายการสินค้า ส่วนที่เหลือจะทยอยลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2553 ยกเว้น สินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมบางรายการที่มีความอ่อนไหว ภาษีจะเหลือร้อยละ 0 ภายในระยะเวลา 10, 15 และ 20 ปี โดยมีมาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguards) สำหรับสินค้าบางรายการ อาทิ สินค้ากลุ่มเหล็กของไทย เป็นต้น

- ฝ่ายออสเตรเลีย ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ทันที ในวันที่ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ประมาณร้อยละ 83 ของรายการสินค้า ส่วนที่เหลือจะทยอยลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2553 และ 2558

1.3 การค้าบริการและการลงทุน

- ฝ่ายไทย ให้ออสเตรเลียเข้ามาลงทุนในธุรกิจซึ่งเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ใช้เงินลงทุนสูงและรัฐมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน โดยให้คนออสเตรเลียถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 60 และกำหนดขนาดของพื้นที่และเงินลงทุนขั้นต่ำไว้เป็นเงื่อนไขด้วย เช่น ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ หอประชุม การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สถาบันอุดมศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงแรมขนาดใหญ่ อุทยานสัตว์น้ำ มาริน่า และเหมืองแร่

อย่างไรก็ตาม สัดส่วนการถือหุ้นข้างมากของออสเตรเลียอาจผ่อนผันได้สูงสุดเป็นร้อยละ 75 หรือไม่จำกัดสัดส่วนตามเงื่อนไขพิเศษเฉพาะกาล ตาม พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนกรรมการทั้งหมด

1.4 มาตรการสุขอนามัย ไทยและออสเตรเลียได้จัดตั้งคณะกรรมการด้านมาตรการสุขอนามัยขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาด้านนี้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากออสเตรเลียมีมาตรการสุขอนามัยพืชและสัตว์ที่เข้มงวด

1.5 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ให้ใช้ 2 หลักเกณฑ์ คือ

- สินค้าที่ผลิตโดยใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมด (Wholly obtained)
- การแปรสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation) หรือ กำหนดมูลค่าของวัตถุดิบ (Regional Value Content : RVC)

(2.) ข้อผูกพัน ความตกลงการค้าเสรีไทย-นิวซีแลนด์ สรุปดังนี้

2.1 เริ่มมีผลใช้บังคับวันที่ 1 กรกฎาคม 2548

2.2 การลดภาษีสินค้า

- ฝ่ายไทย ลดภาษีเป็น 0 ทันทีที่ความตกลงฯ มีผลใช้บังคับ สำหรับสินค้าที่นำเข้าจากนิวซีแลนด์ประมาณร้อยละ 54 ของจำนวนรายการทั้งหมด หรือร้อยละ 49 ของ

มูลค่าการนำเข้าทั้งหมดจากนิวซีแลนด์ ทั้งนี้ สินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานไทยมีการนำเข้าเล็กน้อย คือ พลาสติกและของทำด้วยพลาสติก

การนำเข้าจากนิวซีแลนด์ไทยจะค่อยๆทยอยลดภาษีเป็น 0 ภายในปี 2553 โดยมีมาตรการปกป้องพิเศษ (Special Safeguards: SSG) สำหรับสินค้าอ่อนไหวของไทย เช่น นมและผลิตภัณฑ์ เนื้อวัว เนื้อหมู หัวหอมและเมล็็ด เป็นต้น จะทยอยลดภาษีเป็น 0 ในปี พ.ศ. 2558-2563 ซึ่งมาตรการปกป้องจะช่วยไม่ให้สินค้านำเข้าจากนิวซีแลนด์ส่งผลเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศของไทย และให้เวลาสำหรับอุตสาหกรรมในการปรับตัว

- ฝ่ายนิวซีแลนด์ จะลดภาษีเป็น 0 ประมาณร้อยละ 79 ของรายการสินค้าเป็นจำนวนกว่า 5,800 รายการ หรือประมาณร้อยละ 85 ของมูลค่าการนำเข้าของนิวซีแลนด์จากไทย ทั้งนี้ที่ความตกลงฯมีผลใช้บังคับ สินค้าสำคัญในกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้วัตถุดิบจากอุตสาหกรรมพื้นฐานซึ่งไทยจะได้ประโยชน์จากการส่งออก ได้แก่ รถปิกอัพ เม็ดพลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้า อัญมณีและเครื่องประดับ แก้วและเครื่องแก้ว เครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์เซรามิก และท่อน้ำกระป๋อง เป็นต้น

สินค้าที่เหลือทั้งหมดนิวซีแลนด์จะลดอัตราภาษีเป็นร้อยละ 0 ภายในปี พ.ศ. 2553 ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเซรามิก เครื่องสำอาง ของทำด้วยเหล็กที่ใช้ในครัวเรือน เป็นต้น ยกเว้น สินค้าสิ่งทอ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า ซึ่งนิวซีแลนด์จะค่อยๆทยอยลดภาษีเป็น 0 ในปี พ.ศ. 2558

2.3 การค้าบริการและการลงทุน

การลงทุนฝ่ายไทยให้คนนิวซีแลนด์เข้ามาลงทุนได้ 100 % ในธุรกิจผลิตสินค้าบางประเภท โดยเฉพาะที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน โดยนำเงินมาลงทุนไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท อาทิ ธุรกิจผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ซอฟต์แวร์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์กระดาษ การแปรรูปอาหารที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นต้น เช่นเดียวกับที่ฝ่ายนิวซีแลนด์ให้กับไทยยกเว้นการประมง สำหรับด้านการค้าบริการทั้งสองฝ่ายจะเปิดเจรจาภายใน 3 ปี หลังความตกลงฯมีผลใช้บังคับ

(3.) ข้อผูกพัน ตามความตกลงการค้าเสรีไทย-จีน สรุปดังนี้

3.1 เริ่มมีผลบังคับใช้วันที่ 1 กรกฎาคม 2548

3.2 การลดภาษีสินค้า

FTA ระหว่างไทย-จีน เปิดการค้าเสรีสินค้าที่มีความพร้อมก่อน (Early Harvest) กลุ่มสินค้าเกษตรภายใต้พิกัดอัตราภาษี 07-08 ทุกรายการ ให้เหลือเป็นร้อยละ 0 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2546

FTA ระหว่างอาเซียน-จีน ภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-จีน (ASEAN-China Free Trade Agreement : ACFTA) โดยได้เคยมีการเปิดการค้าเสรีมาก่อน

เฉพาะกลุ่มสินค้าเกษตรภายใต้พิกัดอัตราภาษีศุลกากร 01-08 และถ่านหิน ให้ทยอยลดภาษีเหลือร้อยละ 0 เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2547 แล้วเสร็จภายในวันที่ 1 มกราคม 2549 สำหรับอาเซียนเดิม 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน สิงคโปร์) และจีน ส่วนอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ (พม่า กัมพูชา ลาว เวียดนาม) ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553

ทั้งนี้ ความตกลงที่เจรจาเสร็จสิ้นครบถ้วนทุกรายการสินค้า ที่เริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 เดิมทีเคยกำหนดให้เริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 แบ่งออกเป็น

- สินค้าปกติ (Normal Products) ทยอยลดภาษีเหลือร้อยละ 0 เดิมทีเคยกำหนดให้เริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 แต่เพื่อความพร้อมจึงให้เริ่มมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 โดยประเทศสมาชิกอาเซียนเดิมให้แล้วเสร็จอย่างสมบูรณ์ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 และยึดหยุ่นประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ให้แล้วเสร็จอย่างสมบูรณ์ภายในวันที่ 1 มกราคม 2558

- สินค้าอ่อนไหว (Sensitive products) อัตราภาษีจะลดมาอยู่ที่ร้อยละ 20 ในปี 2555 และร้อยละ 0-5 ในปี 2561 เป็นสินค้าต้องใช้เวลาปรับตัวนาน

- สินค้าอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive products) เนื่องจากเป็นสินค้าซึ่งยังไม่พร้อมที่จะลดและต้องใช้เวลาปรับตัวนานกว่าสินค้าอ่อนไหว ตกลงให้อัตราภาษีลดมาอยู่ที่ไม่เกินเหลือร้อยละ 50 ในปี 2558

3.3 การค้าบริการและการลงทุน

ทั้งอาเซียนและจีน จะเจรจาให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว โดยสร้างนโยบายส่งเสริมการลงทุนเปิดกว้าง และยกเลิกหรือลดมาตรการที่เป็นการเลือกปฏิบัติทั้งหมดระหว่างกัน

นอกจากการลดภาษีสาระสำคัญของความตกลงการค้าสินค้ามีบทบัญญัติข้อผูกพันและพันธกรณี ดังนี้

1. การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติในการเก็บภาษีและกฎระเบียบภายใน
2. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า
3. การปรับเปลี่ยนแก้ไขสิทธิประโยชน์
4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของ WTO
5. การจำกัดปริมาณการนำเข้า และการกีดกันที่มีใช้ภาษี
6. มาตรการปกป้อง (Safeguard Measures)
7. การเร่งพันธกรณี
8. ข้อยกเว้นทั่วไป และข้อยกเว้นทางความมั่นคง

9. การยอมรับสถานการณ์เป็นระบบตลาดของจีน

10. การทบทวนความตกลงการค้าสินค้า

(4.) ข้อผูกพัน ตามความตกลงการค้าเสรีไทย-อินเดีย สรุปดังนี้

4.1 เริ่มมีผลบังคับใช้วันที่ 1 กันยายน 2547

4.2 การลดภาษีสินค้า

ระยะแรกลดภาษีสินค้าบางส่วน (Early Harvest Scheme: EHS) จำนวน 82 รายการ ททยอยลดในแต่ละปีตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 ไปจนถึง 1 กันยายน 2549 ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะลดภาษีลงในอัตราร้อยละ 50, 75 และ 100 ของอัตรากำหนด (applied rates)

ระยะเวลาการลดภาษี	สัดส่วนการลดจากอัตรากำหนดปีฐาน ณ วันที่ 1 ม.ค. 2547
1 ก.ย. 2547 - 31 ส.ค. 2548	50 %
1 ก.ย. 2548 - 31 ส.ค. 2549	75 %
1 ก.ย. 2549	100 %

โดยให้เปิดเสรีภายในปี 2553 ในจำนวนนี้เป็นสินค้ากลุ่มแร่และโลหะที่ทำให้มีการปรับลดอัตรากำหนดรวมอยู่ด้วย ได้แก่ สินค้าในกลุ่มเหล็กและอะลูมิเนียมจำนวน 8 รายการ อัญมณี และเครื่องประดับอีกจำนวน 4 รายการ

ทั้งสองฝ่ายอยู่ระหว่างการพิจารณาสินค้าที่จะลด/ยกเลิกภาษีระยะต่อไประหว่างกันให้มากที่สุด ซึ่งแบ่งออกเป็น กลุ่มสินค้าปกติ (Normal Track) และกลุ่มสินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track) โดยสินค้าปกติจะแบ่งเป็นอีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสินค้าที่จะลดภาษีเป็นศูนย์ และกลุ่มสินค้าที่จะปรับลดลงเพียงระดับใดระดับหนึ่งไม่ใช่ลดเป็นศูนย์

4.3 ด้านการค้าบริการและการลงทุน ได้กำหนดให้ทยอยเปิดเสรีในสาขาที่มีความพร้อมก่อน โดยเจรจารายละเอียดตั้งแต่เดือนมกราคม 2547 และจากการเจรจาล่าสุดครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 9-13 มกราคม 2549 ที่เชียงใหม่ คาดว่าจะหาข้อสรุปได้ภายในปี 2549

4.4 สร้างมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนที่มีประสิทธิภาพเพื่อขจัดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน เช่น เรื่องการอำนวยความสะดวกทางการค้าในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม (Mutual Recognition Arrangement : MRA) พิธีการศุลกากร การออกวีซ่า และการเดินทางของนักธุรกิจ เป็นต้น รวมถึงการลด/ ยกเลิกมาตรการที่มีใช้ภาษี (Non Tariff Barrier) การจัดทำมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและมาตรการปกป้อง

สรุปความผูกพันการลดภาษีของไทยกับประเทศที่ลงนามความตกลงภายใต้ FTA

1. ไทย-ออสเตรเลีย สินค้าทุกรายการลดเป็นร้อยละ 0 ปี 2553-2558 ยกเว้น สินค้าเกษตรอ่อนไหวไทยภายในปี 2563-2568 โดยสินค้าเหล็กลดภายในปี 2558

2. ไทย-นิวซีแลนด์ สินค้าทุกรายการลดเป็นร้อยละ 0 ปี 2553 เช่น เหล็ก รูปพรรณและของทำด้วยเหล็ก โดยสินค้าเกษตรบางรายการจะลดภายในปี 2568 โดยมีสินค้าที่ลดเป็นร้อยละ 0 ทันทีวันที่ 1 กรกฎาคม 2548 เช่น อัญมณีและเครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์เซรามิก เม็ดพลาสติก แก้วและเครื่องแก้ว เป็นต้น

3. ไทย-จีน ภายใต้อาเซียน-จีน สินค้าทั่วไปทุกรายการจะลดเป็นร้อยละ 0 ในปี 2553 โดยสินค้าอ่อนไหวจะลดเป็นร้อยละ 0-5 ในปี 2561 เช่น เหล็กแผ่นรีดร้อน-รีดเย็น เหล็กแผ่นเคลือบ เหล็กรูปพรรณ และสแตนเลส ซึ่งสินค้าอ่อนไหวสูงเป็นร้อยละ 50 ในปี 2555

4. ไทย-อินเดีย ตามแผนเจรจาการค้าว่าสินค้าทุกรายการลดเป็นร้อยละ 0 ปี 2553 โดยรายการสินค้าที่ลดภาษีในจำนวน 82 รายการ ซึ่งจะลดเป็นร้อยละ 0 ภายในกันยายนปี 2549 นี้ ได้แก่ รัตนชาติและเครื่องประดับ เหล็กถลุงและเหล็กกึ่งสำเร็จรูป ลวดและสปริง และ โลหะอะลูมิเนียม เป็นต้น

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในอุตสาหกรรมพื้นฐานและเหมืองแร่ของไทย

1. พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 เป็น พ.ร.บ. ภายใต้การกำกับ ดูแล ของกรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับ ดูแล การอนุญาต การสำรวจ การลงทุนทำเหมืองแก่ผู้ประกอบการเพื่อทำเหมืองแร่ในราชอาณาจักร

2. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็น พ.ร.บ. อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยแยกประเภทธุรกิจ ออกได้เป็น 3 บัญชี คือ

2.1 บัญชีหนึ่ง ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ

2.2 บัญชีสอง คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี โดยแบ่งได้เป็นอีก 3 หมวด กล่าวคือ

หมวด 1 ธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัย หรือความมั่นคงของประเทศ

หมวด 2 ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ

หัตถกรรมพื้นบ้าน

หมวด 3 ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม

ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1. การผลิตน้ำตาลจากอ้อย

2. การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์

3. การทำเกลือหิน

4. การทำเหมือง รวมทั้งการระเบิดย่อยหิน

5. การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

2.3 บัญชีสาม คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากอธิบดี โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ในการประกอบกิจการเหมืองแร่ ซึ่งเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม จึงอยู่ในบัญชีสอง หมวด 3 ซึ่งห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามที่กำหนดไว้ในบัญชีสอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้ ยังมีข้อกำหนดการลงทุน ดังนี้

1. ต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของทุนของคนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะมีเหตุสมควร
2. รัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี อาจผ่อนผันสัดส่วนในเรื่องดังกล่าวให้ลดลงได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 25
3. ต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่า 2 ใน 5 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ดังนั้น การเข้ามาลงทุนของคนต่างด้าวเพื่อประกอบกิจการเหมืองแร่จึงต้องผ่านกระบวนการจดทะเบียนที่ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ มาเรียบร้อยแล้วก่อนการยื่นขอประทานบัตร ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม

สำหรับกรณีการเข้ามาลงทุนภายใต้ข้อตกลง FTA ไทย-ออสเตรเลีย กำหนดให้คนออสเตรเลียถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 60 โดยต้องเป็นธุรกิจที่จดทะเบียนจัดตั้งในไทยและมีสัดส่วนหนี้สินต่อทุนไม่เกิน 3 ต่อ 1 และต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ การลงทุนในเหมืองแร่ ได้แก่ การทำเหมืองแร่บนบกและในทะเล จึงสามารถจดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ได้ โดยไม่ต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรี และมีกรรมการเป็นคนไทยอย่างน้อย 2 ใน 5 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด

3. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ภายใต้ การกำกับ ดูแล ของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม ในเรื่องหลักเกณฑ์การถือหุ้นของต่างชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม คณะกรรมการจะผ่อนคลายมาตรการจำกัดการถือหุ้นโดยใช้แนวทางการพิจารณา ดังนี้

3.1 โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและการทำเหมืองแร่ และการให้บริการตามที่ ปรากฏ ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จะต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

3.2 โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ไม่ว่าตั้งในเขตใด

3.3 เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติเป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริม บางประเภท

สรุปข้อมูลผูกพันการลดภาษีตามกรอบความตกลง FTA ของไทยกับประเทศคู่เจรจา

ประเทศ	วันที่เริ่มใช้	ระยะเวลาผูกพันการลดภาษี
จีน (ภายใต้กรอบอาเซียน-จีน)	1 ต.ค. 46	สินค้าผักและผลไม้ทุกรายการ (พิกัด 07-08) ลดเหลือร้อยละ 0
อาเซียน-จีน	20 ก.ค. 48	สินค้าเกษตรพิกัด 01-08 ลดเหลือร้อยละ 0 มาตั้งแต่ 1 ม.ค. 47 สินค้าปกติทั่วไปเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมดภายในปี 2553 (อาเซียนเดิม 6 ประเทศ) และภายในปี 2558 (อาเซียนใหม่ 4 ประเทศ)
ออสเตรเลีย	1 ม.ค. 48	สินค้าทั่วไป ลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมดภายในปี 2553 สินค้าอ่อนไหว ไทย-ลดเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมดในปี 2568 ออสเตรเลีย-ลดเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมดในปี 2558
อินเดีย	1 ก.ย. 47	สินค้า 82 รายการ ทั้งเกษตรและอุตสาหกรรม ลดภาษีเป็นร้อยละ 0 เริ่ม 1 ก.ย. 47 - ก.ย. 49 ส่วนสินค้าทั่วไปลดเป็นร้อยละ 0 ภายในปี 2553(E) และสินค้าอ่อนไหวอยู่ระหว่างเจรจา
นิวซีแลนด์	1 ก.ค. 48	สินค้าทั่วไป ลดภาษีเป็นร้อยละ 0 ทั้งหมดภายในปี 2553 สินค้าอ่อนไหว-ไทยลดเป็นร้อยละ 0 ภายในปี 2568 นิวซีแลนด์ลดเป็นร้อยละ 0 ภายในปี 2558
ญี่ปุ่น	ปี 2549 (E)	เลื่อนลงนาม 3 เม.ย. 49 ตามกรอบความร่วมมือหุ้นส่วนเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (Japan Thailand Economic Partnership : JTEP)
สหรัฐอเมริกา	ปี 2549 (E)	อยู่ระหว่างการเจรจา
เปรู	ภายในปี 49 (E)	สินค้าทั่วไป ไทย-ลดเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2553 (E) เปรู-อยู่ระหว่างการเจรจา โดยสินค้าอ่อนไหวของไทย-ลดเหลือร้อยละ 0 ภายในปี 2558(E) ส่วนของเปรู-อยู่ระหว่างการเจรจา
บาร์เรน	ภายในปี 49 (E)	สินค้าทั่วไป ลดเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมดภายในปี 2550(E) และสินค้าอ่อนไหวจะลดเหลือร้อยละ 0 ทั้งหมดภายในปี 2553(E)

E : Estimate

สรุปข้อมูลผูกพันการลดภาษีตามกรอบความตกลง FTA (ต่อ)

ประเทศ	วันที่เริ่มใช้	ระยะเวลาผูกพันการลดภาษี
BIMST-EC*	ภายในปี 50 (E)	กำลังเจรจา/ยกเว้นภาษีสินค้า โดยแบ่งสินค้าออกเป็นกลุ่ม Fast Track และ Normal Track
EFTA	ภายในปี 50 (E)	สำหรับสินค้าอุตสาหกรรม EFTA ลดอัตราภาษีเหลือร้อยละ 0 ให้ทันทีเกือบทั้งหมดเมื่อมีผลใช้บังคับ ฝ่ายไทยจะลดเป็นร้อยละ 0 แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ลดให้ทันที ลดภายใน 5 ปี และ ลดภายใน 10 ปี

* : 6 ประเทศ (อินเดีย ศรีลังกา บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า และ เนปาล)

- Fast Track

ประเทศกลุ่ม BIMST-EC	การลดภาษีให้ประเทศกำลังพัฒนา*	การลดภาษีให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด**
อินเดีย ศรีลังกา ไทย	1 ก.ค. 49 - 30 มิ.ย. 52	1 ก.ค. 49 - 30 มิ.ย. 50
บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล	1 ก.ค. 49 - 30 มิ.ย. 54	1 ก.ค. 49 - 30 มิ.ย. 52

- Normal Track

ประเทศกลุ่ม BIMST-EC	การลดภาษีให้ประเทศกำลังพัฒนา	การลดภาษีให้ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
อินเดีย ศรีลังกา ไทย	1 ก.ค. 50 - 30 มิ.ย. 55	1 ก.ค. 49 - 30 มิ.ย. 53
บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล	1 ก.ค. 50 - 30 มิ.ย. 60	1 ก.ค. 49 - 30 มิ.ย. 58

* : ประเทศกำลังพัฒนา (อินเดีย ศรีลังกา ไทย)

** : ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (บังกลาเทศ ภูฏาน พม่า เนปาล)